

Jens Løgstrup Madsen (V):

Det er iværksætterne, som på markedet og dermed under konkurrence skaber den teknologiske udvikling og dermed også den informationsteknologiske udvikling, som her med regeringens informationsteknologiske redegørelse er sat til debat.

Regeringer kan understøtte den udvikling, vi oplever, men de kan ikke lede den. Regeringer hører hjemme på sidelinjen som linjedommere og som medlemmer af heppekoret for udviklingen. På selve banen er det markedsaktørerne og ikke mindst forbrugerne, som sætter dagsordenen.

Regeringer slipper sjældent heldigt af sted med at styre udviklingen. Et meget godt eksempel er Japans berømte Ministerium for Handel og Industri, MITI, som har flere meget store fiaskoer bag sig, selv om de jo ellers fra norges side berømmes som værende det sted, hvor man skal se hen, når man skal se på en fremsynet industripolitik.

Bare for at nævne tre af de store fiaskoer: I sin tid i halvtredserne, fortalte man SONY, at transistorer var sandelig ikke noget, man skulle beskæftige sig med. Og senere hen i 1980'erne har det jo været supercomputere, som man forsøgte at få den japanske industri til at arbejde med og putte masser af penge i – også det, der hedder high-definition-tv. Det blev begge gange store fiaskoer med hensyn til evnen til at styre udviklingen, fordi udviklingen blev sat af markedet og helt andre steder.

Vi finder i Venstre, at der er god grund til at hæfte sig ved de karakteristika, som den informationsteknologiske udvikling har, for den informationsteknologiske udvikling understøtter nogle værdier, som vi i Venstre sætter stor pris på. Den understøtter for det første den enkeltes valgfrihed, for det andet markedsökonomien, for det tredje decentraliseringen, for det fjerde miljøfremskridtet, og for det femte betyder det mindre bureaukrati.

For at starte med det første: valgfrihed. Det er klart, at den enkelte gennem den nye informationsteknologi har langt bedre adgang til viden og dermed langt bedre mulighed for at leve sit eget liv og træffe sine egne valg som en oplyst forbruger og oplyst enkeltperson.

Når det gælder markedsökonomien og konkurrencen, så var det jo før i tiden sådan, hvis vi går tilbage til 1930'erne og 1950'erne, hvor vi havde den virkelig afgørende industrialisering i Danmark, at man kunne tale om stordriftsfor-

dele. Hver gang man fordoblede sin produktionskapacitet, så steg som en tommelfingerregel produktiviteten med i hvert fald en tredjedel. Der var virkelig tale om, at når man fik større fabrikker, hvad enten det var cement- eller stålproduktion, så havde man stordriftsfordele.

I dag burde vi nærmest tale om smådriftsfordele, nemlig om de fordele, som de små virksomheder har med den moderne informationsteknologi, med de moderne computere, hvor de nemt kan omstille sig fra at producere det ene til at producere det andet. Vi kan også i dag se, hvordan erhvervsstrukturen har forandret sig. Vi kan også se, når det gælder om at understøtte markedsudviklingen, hvordan de naturlige monopoler er forsvundet. Det gælder inden for telekommunikation, men det gælder også på andre områder. Og vi kan se, hvordan grænserne med mulighederne for international kommunikation forsvinder. Den ny teknologi styrker markedet og styrker konkurrencen.

Den nye teknologi styrker også decentraliseringen. Det siger sig selv, at når den enkelte borger kan løse langt flere opgaver selv, fordi borgeren har langt lettere adgang til information, så kan vi også – specielt inden for den offentlige sektor – decentralisere langt flere ting. Lokale enheder og lokale myndigheder kan også i dag løse langt flere ting selv gennem den viden, de kan få adgang til.

Når det gælder miljøområdet, så er det klart, at det er den nye teknologi, der giver nogle helt unikke muligheder for at nedsætte ressourceforbruget. Det er muligheder, som vi allerede har kunnet se af den måde, som industrien og andre fungerer på, og der er endda økonomer, som har hævdet og underbygget, at vi sandsynligvis slet ikke forbrugsmæssigt i den vestlige verden er i stand til at følge med de nye ressourcebesparende teknologier, som er et resultat af informationsteknologien.

Endelig er der spørgsmålet om bureaukratiet. Der er nogle, der tror, at fordi vi får en mere kompliceret verden med den nye informationsteknologi, så skal vi også have flere regler. Tværtimod, for jo mere kompliceret verden bliver, jo enklere regler, jo mere gennemskuelige regler har vi brug for. Frem for kommandoer, der fortæller os, hvor vi skal gå hen, hvor borgerne skal gå hen, har vi brug for let forståelige færdselsregler.

Den nye teknologi muliggør og nødvendiggør markedsökonomiske reformer, fordi vi jo lever i en verden med konkurrence, hvor vi her-